

"TKP'nin Sesi"

21.Ekim 79

Pazar

Bu yayınlamızda şunları dinliyeceksiniz:

1. TKP MK Bildirisi (17.10.79)
2. Yorum: TKP MK'nin 17 Ekim bildirisi üzerine (1.) (19.10.79) Ö./E
3. Yazı: Küçük burjuva devrimciliği kendini açığa vuruyor (Has.)
4. Yazı: Barışı güçlendirmenin yolları
5. Yorum: TKP MK'nin 17 Ekim Bildirisi üzerine (2) (20.10.79 Ö.ve E.
6. Müzik

Spikerler: Deniz ve Ömer

TKP'nin Sesi

21 Ekim 1979 Sül.

PAZAR

BARIŞI GÜÇLENDİRMENİN YOLLARI

ADC'nin 30.kuruluş yıldönümü törenlerinde,SBKP Genel Sekreteri ve yüksek Sovyet Prezidyumu başkanı Brejnev yoldaşın,ülkesinin tek yanlı orta menzili nükleer silahları kısıtlamaya hazır olduğu, 1 yıl içinde ADC'den 20 bin askerini ve bin tankını gerici çekeceği nükleer silah üretmeyen,satın almıyan ve ülkesinde bulundurmıyan devletlere karşı nükleer silah kullanmıyacağı yönünde açıkladığı Sovyetler Birliğinin yeni somut önerilerinden bu yana 2 haftaya yakın bir zaman geçti. Bu barışçıl,yapıcı önerilerin böylesi bir kısa dönem içinde uluslararası alanda uyandırdığı ve uyandırmaya devam ettiği geniş yankılar barışı ve güvenliği güçlendirme,silah-

sızlanmada somut adımlar atma savaşımının güncelliğini ve bu yöndeki savaşın başını sosyalist ülkeler topluluğunun çektiğini bir kez daha gözler önüne serdi. Sovyetler Birliği, Çekoslovakya, ADC, Bulgaristan ve öteki sosyalist ülkeler hükümetleri, birçok kardeş komünist partileri bu barışçıl önerileri desteklediklerini açıkladılar ve NATO ülkelerinden Sovyetler Birliğinin bu iyi niyetinin izlenmesini istediler. Dünyanın çeşitli ülkelerinde, özellikle Batı Avrupa ülkelerinde demokratik kamuoyu da Sovyetler Birliğinin bu yapıcı girişimleri yanında yer aldı.

İnsanlığın mutlu geleceğiyle yakından ilgili olan barış davası uğrunda bu olumlu gelişmenin karşısına, yine, NATO ülkelerindeki egemin çevreler, militarist güçler dikildiler. Kartır ve ortakları, NATO elebaşları Batı Avrupa ülkelerine Pershing-2 ve kanatlı roketler gibi Amerikan yapısı yeni nükleer silahların yerleştirilmesi planlarının gerçekleştirilmesini istediler. Buna gerekçe olarak da sözümona "S.B.

nin askersel üstünlüğü", "Sovyet tehdidi" sözlerini yeniden dillerine doladılar. Sovyetler Birliğinin yeni barışçıl önerilerinden sonra gerici burjuva basın ve yayın organlarının da S.B.'ne ve sosyalist ülkelere karşı geniş çapta bir ideolojik saldırı kampanyasına geçmesi de bununla ilgilidir. Tek sözle, emperyalizm saldırı ve barış düşmanı politikasını sürdürmek, Sovyetler Birliğinin silahsızlanma yönünde yapıcı girişimlerini engellemek ve bu barışçıl girişimin halklar üzerinde uyandırdığı geniş desteği bastırmak için tüm olanaklarını, araçlarını hareket geçirmiş bulunuyor. NATO'cuların bu politikasının tek hedefi vardır: Barışı baltalamak, gerginliği artırmak, silah kompleksleri endüstrisi vurguncularının karlarını artırmak için silahlanmayı alabilmesine ~~xxxxxx~~ hızlandırmak, Batı Avrupa ülkelerini en modern nükleer silahlarla donatmak ve böylece insanlığı yeni bir dünya savaşına, yıkımına sürüklemektir. Tehlike böylesine büyüktür, böylesine ciddi-

dir. Türkiye bu tehlikenin dışındadır mıdır ? Hayır! Türkiye bu korkunç ve büyük tehlikenin içindedir. Türkiye saldırgan NATO'nun üyesidir. Topraklarında nükleer silahlarla donatılmış NATO ve Amerikan saldırı üsleri vardır. Türkiyenin 7 yerinde NATO'nun ve ABD emperyalizminin atom deposu bulunmaktadır. Türkiye hükümetinin bu nükleer silahların kullanılmasına itiraz hakkı yoktur. Bunların hareket düğmesi Pentagonun elindedir. Böylece Türkiye bu nükleer silahların harekete geçirilmesini ne engelliyebilir, ne de kontrol edebilir. Tek sözle Türkiye NATO'nun ve ABD emperyalizminin bir atom deposudur. İşte ülkemizdeki egemen çevrelerin, militarist güçlerin NATO'culuk politikası Türkiye'yi böylesine bir tehlikenin içine sokmuştur. Emperyalizmin ülkemizdeki şirikçileri, NATO'nun bu saldırı politikasına daha sıkı bağlanmanın yollarını arıyorlar. Nitekim Golçükte, nükleer silahlarla donat-

İlmiş Amerikan 6.filosuna açılıyor. Yeni bir hükümet bunalımının ortaya çıkması,gerici-faşist güçlerin yeniden hükümeti ele geçirme olanaklarının belirlemisi tehlikeyi daha da artırmıştır. Egemen çevreler,militarist güçler böylesi bir gelişmeden yararlanmaya çalışıyorlar.

Bugünlerde NATO elebaşları,ABD emperyalizmi Batı Avrupa ülkelerine yeni tip nükleer silah yerleştirme planlarını gerçekleştir-meye çalışıyor. "NATO'nun bu planı Batı Avrupayı ilgilendiriyor, Türkiye bunun dışındadır" mantığıyla hareket etmek,emperyalizmin, NATO'nun saldırı politikasını desteklemekten başka bir şey değildir.Türkiye bir NATO ülkesi olarak emperyalizmin bu planlarının dışında değildir.Batı Avrupa ülkelerine yerleştirilmeye çalışılan bu yeni tip nükleer silahlar Türkiyeyi doğrudan doğruya ilgilendirmektedir. Bunun için de NATO'nun bu saldırı planlarına karşı

çıkmaq, hangi hükümet gelirse gelsin, hükümetin bu konudaki tutumunu açıklamasını istemek zorunludur. Bu, barış için NATO'ya, silahlanmaya karşı savaşın ayrılmaz bir parçasıdır. TKP, Sovyetler Birliğinin silahsızlanma yönünde yaptığı bu yeni barışçıl önerileri vargücüyle destekliyor ve ülkemizdeki tüm barışsever, ilerici, demokratik güçleri, geniş emekçi yığınlarını NATO'nun, emperyalizmin ve ülkemizdeki işbirlikçilerinin bu barış düşmanı, silahlanma politikasına karşı savaşa aktif bir biçimde katılmaya çağırıyor. Barışlı güçlendirmenin, silahsızlanmanın gerçekleştirmenin başka yolu da yoktur.

Küçük burjuva devrimciliği kendini
açığa vuruyor

Seçim sonuçları arasında faşist parti MHP'nin hızlı oy tırmanışının durması küçümsenmeyecek bir başarıdır. Basının yaptığı değerlendirmelere göre, MHP, 1977 seçimlerinde aynı illerde aldığı oyların az bir ölçüde gerisinde kalmıştır. Kuşkusuz, bu sonuç faşist MHP'nin gizlediği potansiyel tehlikeyi küçümseme sonucunu hiç bir şekilde vermez. Ama bu cinayet yuvasının gemlenmesinden şu sonuç çıkar: TKP'nin önyak olduğu seçim öncesi yığınsal anti-faşist kampanya, MHP'nin yalıtılmasında çok önemli rol oynamıştır. Faşistler, CHP reformizmin iflasından, yığınları sosyal ve ulusal demagojiyle kendi sıralarına çekme olanagını bulamamışlardır.

Bu sonuç, gerici-faşist askersel bir devirmenin dayanmak istediği yığın temelinde küçümsenmeyecek bir darbe indirmek anlamına geliyor. Onların manevra alanını daraltıyor.

Bütün bunlar, Türkiye'de faşizm tehlikesinin ortadan kalktığı, ya da azaldığı anlamına gelmiyor. Ama, eğer yığınlar, faşizme tırmanışın her adımına karşı ı yılmadan savaş alanlarına çekilirse, bu, faşizme gitmek isteyen en terörist işbirlikçi, tekelci güçleri sar-sabilir ve bundan öteye, demokrasi güçlerine faşizm tehlikesini kökten yok etmenin yollarını açabilir. İşte geçtiğimiz aylardaki anti-faşist kampanya böylesi bir işlev gördü. Şimdi, bu eylem kar-sısında, bir küçük gurupçuğun içyüzünü açığa vuran yazımızı dinli-yeceksiniz.

TKP MK Politik Bürosu'nun Açıklamasından ve MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın "TKP'nin Sesi" radyosuna verdiği demeçten sonra , "İşçinin Sesi" gazetesi çevresindeki gurubun TKP içinde bir kanatmış gibi gösterilmesi, öteki dayanaksız dedikodular, temellerini yitir-

miş oldu. Bu gelişme, söz konusu gazete yazarlarını şimdi daha açık konuşmaya, kendi konularını daha gizlisiz, saklısız açığa vurmaya zorluyor. Özellikle, "MHP kapansın!" belgisi ile yürütülen ve başarıyla sona eren politik kampanyaya ve bir de ODTÜ'de bir grup öğrencinin çıkışına ilişkin bu gazetede çıkan yazılar "Zayıf Halka" broşüründe kullanılan yöntemin ve üslubun bile daha şimdiden eskidiğini gösteriyor.

Bu yazılar, küçük burjuva devrimciliğinin ilginç belgeleridir. O nedenle üzerlerinde durmak yararsız olmaz.

Bu yazılarda özetle şöyle deniyor: "MHP kapansın!" belgisiyle yapılan eylemler bunlara göre "yolu faşizme açıcı"dır. Buna karşılık örneğin ODTÜ'de İstiklâl Marşı'nı protesto edelim belgisiyle yapılan "ülkeyi yerinden sarsıcı"dır. Faşist partinin kapatılması istemiyle yapılan eylemler "kadroları telef edici"dır. Buna karşılık, sömürsün "devrimci durumun gereği" yapılan ODTÜ eylemi "yeni bir dönem" açmıştır. "İşçinin Sesi" gazetesi, işte bu akıl almaz savlarla birlikte, kendi politikasını daha açığa vurmaya başlıyor: ODTÜ eylemiyle onlara göre "yeni bir dönem" açıldığı için, o güne kadar gazetelerinde kullandıkları "yaşasın ileri demokratik halk devrimi" belgisini de değiştirmek gereği duyuyorlar. "İşçinin Sesi" yazarlarının mantığına göre artık devrime gitme zamanının geldiğini duyurmaktan başka iş kalmıyor. 3 Eylül günlü sayıda gerçekten de "İleri demokratik halk devrimine gidiyoruz" diye açıklanıyor. Devrime hangi güçlerle, hangi savaş biçimiyle gidecekler? Bunu da yazıyorlar. Onlar, MHP'ye karşı mitinglere katılan on binlerce işçiye, onlarla bağlaşan köylülüğe, emekçi halka değil, öğrenci gençlerden oluşan "bir avuç kahraman"a öncülük rolü tanıyorlar. Çünkü Komünist Partisi'nin, ulusal demokratik güçlerin, halkın yığinsal, örgütlü, disiplinli eylemlerinin yerine, "bir avuç kahraman"ın kendiliğindenci "ülkeyi sarsan", "şok" eylemlerini geçiriyorlar. "Öncü savaşa daldı mı yığınlar yığının ardından dizilirler" sözünden anladıkları işte budur.

İşte "Zayıf Halka" adlı broşürde TKP belgelerinin, MK Genel Sekreteri Bilen yoldaşın görüşlerinin arkasına gizlenerek hareketimize sızdırılmak istenen bu çizgidir. Küçük burjuva devrimciliği komünistlerin kararlı tutumu karşısında maskesini indiriyor. "Sol" sekte, oportünist, serüvenci yüzü açığa çıkıyor.

"Sol oportünizm "MHP kapansın!"
belgisine nice saldırıyor?

"İşçinin Sesi" yazarları, ideolojik alanda da "şok" yaratma yolundan yürüyorlar. Bunlara göre "MHP kapansın!" belgisi gerçekte burjuvazinin belgisidir. Biz "MHP kapansın!" dememeliyiz. Onları böylesine politik körlüğe sürükleyen nedir? Gerçekte, onlar öteden beri savundukları bir görüşe uygun hareket ediyorlar. Türkiye'nin önünde "ya faşizm, ya da devrim" ikilemi durmaktadır diyerek, devrim olmayan her adıma, reformlar için savaşa karşı çıkmaktadırlar. Bu gazetede adım adım geliştirilen, embriyonuk goşizmin verdiği bir filiz, "MHP kapansın! belgisi, burjuvazi için kabul edilebilir sınırlarda olduğundan, yolu faşizme açan bir belgidir" diye özetlenecek görüştür.

Oportünistlerin, "MHP kapansın!" belgisine saldırıları üç temel çarpıtmaya dayandırılmıştır.

Birincisi, onlar bu belgeyi tümüyle anti-faşist savaşta K TKP'nin ana belgisi gibi gösteriyorlar. Bu, oportünizmin artık yerleşmiş, gerçeği istediği yönde çarpıtma yönteminin yeni bir örneğidir. "MHP kapansın" belgisi, anti-faşist savaşın ana belgisi değil, belirli bir süre için komünistlerin öncülüğüyle ilerici güçlerin, sendikaların ve demokratik örgütlerin katılımıyla yürütülen bir politik kampanyanın belgisidir. Faşizmin yığınsal taban kazanmasının aracı ve bir vurucu gücü olan bu partiye karşı savaşın önemli bir yanını vurgulayan bu belge, bütünsel anti-emperyalist, anti-faşist savaşımızın bir parçasıdır. TKP yayınlarında bunu sürekli vurgulamıştır. TKP, bu bütünsel savaşın temel belgisini de belirtmiştir. Bu, emperyalizme, tekellere,

toprak ağalarına, faşizm tehlikesine ve şovenist ezgiye karşı bütün ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğidir. Böylece bir cephenin yürüteceği güçlü bir demokrasi savaşı, yalnızca faşizmin erki ele almasını ya da askersel bir baskı rejimini önlemekle, yığınların yaşam koşullarına yönelen saldırıları geriletmeyle, Kürt halkı üzerindeki kanlı provokasyonları bozguna uğratmakla ve emperyalizmin ülkemiz üzerindeki barişi daha da tehdit eden yeni baskıları etkisiz kılmakla kalmaz. Aynı zamanda, emperyalizmin tekellerin konularına karşı güçlü bir atılımı da gerçekleştirir. TKP'nin bu çizgisi, bu temel belgisi ileri demokratik halk devrimine gidişin birleşik doğru yolunu gösteriyor.

Görüldüğü gibi, "İşçinin Sesi" yazarları, düpedüz bir çarpıtma yapıyorlar. Belirli süre içindeki bir kampanyanın belgisini, sanki tüm devrimci süreç için geçerli ana belgiymiş gibi gösteriyorlar. Bu çarpıtmaya onların gereksinimi vardır. Çünkü ancak böyle bir yolla yığınların kendi öz deneyleriyle gerçeği kavramalarına, devrimci bilinçlenmelerine yardım edilebilir. güncel istemlere karşı çıkabilirler.

İkincisi, oportünistler, Lenin'i, kısmi belgiler, istemler için savaşa karşıymış gibi gösteriyorlar. Lenin'den aktarılan parça kısmi reformlar için proletaryanın, komünistlerin savaşmaması gerektiği şeklinde yorumlanamaz. Lenin, kapitalizm çerçevesinde demokratik reformlar için savaşa, kısmi, ya da geçici istemler öne sürmeye karşı çıkmamıştır. Tam tersine, örneğin Buharin Komintern Programının geçici istemleri ve kısmi istemleri temellendirmesini gerekli bulmuyordu. Buna karşı HKP (B), Lenin'in isteği üzerine 20 Kasım 1920'de aldığı bir kararla, geçici istemlerin programa alınmasını Komintern'e önerdi. Lenin, çok iyi bilindiği gibi, demokrasiden başka bir yolla sosyalizme varmanın olanaksızlığını da özellikle vurgulamıştır.

Oportünistler, Lenin'den yaptıkları alıntıyı çarpıtıyorlar. Çünkü bu parçada Lenin genel olarak kısmi istemlere ve belgilere karşı çıkıyor. Ancak partinin devrimci belgisinden vazgeçmeye, onu burjuvazinin

kabul edebileceği düzeye indirmeye karşı çıkıyor. Bir benzetmeyle açalım: Lenin örneğin "ücretler arttırılsın!" belgisine değil, ama "ücretlerin giderek arttırılması savaşıyla sömürüyü sona erdirme" belgisine karşı çıkıyor. Çünkü böyle bir şey, yani kapitalizmin devrim yoluyla devrilmesi yerine adım adım sosyalizme dönüştürülmesi, yani düpedüz sosyal reformizm olurdu. Nitekim, oportünistlerin çarpıttıkları alıntının olduğu yazıda da Lenin, Menşeviklerin otokrasiyi yıkmak, yerine , Dumayı adım adım devrimci eylemin merkezi yapma belgisine karşı çıkıyor. Öte yandan da Dumaya katılma belgisini onaylıyor.

Görüldüğü gibi, oportünistler, Lenin'i, işlerine geldiği gibi çarpıtıyorlar. Bu yöntem onlarda, artık kurumlaşmış bulunuyor. Şu son zamanlarda kulaktan kulağa, günümüz dünya komünist hareketinin, her şeyden önce de SBKP'nin Marksizm-Leninizmi geliştiren, ona yaratıcı katkıda bulunan yapıtları gözden düşürülmeye boş yere çalışılmıyor. Lenin'in yapıtlarını uluslararası komünist hareketin kollektif çizgisinin karşısına koyma yeltenişleri de yeni bir şey değildir. Bir çok oportünist bu yoldan sırayla geçmiştir. Üstelik, görülmüştür ki, onların sorunları "kaynaklara dönmek" filan değildir. Onlar, ideolojik disiplinden iplerini koparmak, böylece Lenin'i işlerine geldiği gibi çarpıtmak özgürlüğü, deneyimsiz kadroları şaşırtmak amacı peşinde koşuyorlar. Şöyle diyorlar: "Lenin'i uluslararası komünist hareketin kollektif hazinesinden değil de, Yürükoğlu'ndan, onun çarpıtmalarından öğrenin!...Ama bu oyuna kimse gelmeyecektir.

"MHP kapansın!" belgisine "faşizme yolu açıcı" diyebilmek için, oportünistler görüldüğü gibi, partinin çizgisini ve Lenin'in yazılarını alabildiğine çarpıtmıştır. Peki sonuç ne olmuştur ? Sonuç, binlerce yurtseverin kanına bulanmış bir cinayet örgütünün kapatılması ~~ışık~~ gibi geniş yığınların benimsediği haklı, somut bir isteme utanç verici bir karşı çıkış...Faşizme karşı savaş oportünizme karşı savaştan ayrı değildir sözü boş yere söylenmemiştir. Ve hem sağ, hem de "sol" oportünizm için geçerlidir bu söz.

Üçüncüsü, söz konusu gazete yazarları, bu belgeye karşı çıkabilmek için gerçek ~~ixix~~ olguları da ters yüz ediyorlar. Onlara göre, bu istem burjuvazinin benimsediği bir belgiymiş. Yığınlar ise, böylece belgilerin ardından gitmezmiş ! Gerçeklere bakalım. Binlerce cinayetin sorumalusu bu partiin tüm kanıtlara karşın bugün hala kapatılmamış olması bile oportünistlerin savlarını çürütüyor. Burjuvazinin en tekelci, en gerici, göven ve saldırgan kesimi, faşist MHP'yi kapatmak şöyle dursun, MİT içindeki adamlarıyla, CIA ajanlarıyla, parayla, silahla destekliyor. Burjuvazinin reformcu koluna gelince... CHP yönetimi, bütün tepkilere karşın, tıpkı küçük burjuva devrimci oportünistleriyle hemen hemen aynı gerekçeye yaslanarak "MHP kapatılsın" belgisine karşı çıkmıştır. Ecevit, seçim alanlarında "MHP kapatılsın!" diye haykıran on binlerce yarıtaş tıpkı Yürükoğlu gibi, "MHP kapansa ne olacak, kaynağa inmek gerek" diye nutuk atmıştır. "İşçinin Sesi"nin pek küçümsediği, kimi x ilerici demokrat aydınlar da kuşkusuz CHP'nin birçok kesimi gibi "MHP'nin kapatılmasını" istiyorlar. Onların da böyle bir istemde ayak diremelerinden, bu belginin sözüme "faşizme yolu açıcı" olduğunu çıkarabilmek için, insanın gözünün anti-TEP'cilikle bağlanmış olması gerekir.

Peki, yığınların "MHP kapatılsın!" belgisinin peşinden yürümediği doğru mudur ? "İşçinin Sesi" yazarları oportünzimde yol aldıkça, eylemlere katılanları seçemez oluyorlar. İşlerine geldiği x zaman kimi eylemlere katılanları "milyon" diye abartanlar, bugün kantarın topuzunu terse kırıyor. İşçi sınıfı militanlarının yigit çıkışlarını küçümsüyorlar. Faşizme karşı mitinglere "halkın gelmediğini" söylüyorlar. İki genç devrimcinin canı pahasına, yüzlercesinin yaralanması işkenceden geçmesi pahasına başarılan göğüzmin elebaşılarının bile ağız açmadıkları gösterileri "göstermelik" diye karalıyorlar. Anti-faşist kampanyaya ülke ölçüsünde on binlerce işçi, emekçi, aydın katılmıştır. 40 yerde yığinsal eylem, 200'ü aşkın yerde irili ufaklı protesto eylemleri yapılmıştır. Üstelik bu eylemler, bütün oportü-

nistlerin bozgunculuğuna, CHP yönetiminin kesin engellerine, faşistlerin, polisin ve üstelik sıkıyönetim terörüne karşı gerçekleştirilmiştir. Bu eylem hareketimizin gücünü göstermiştir.

Yığınların bu belgiyi benimsemediği yanlıştır. Çünkü, seçim kampanyası boyunca henüz CHP'ye bağlı kalan yüzbinlerce yurttaş alanlarda "MHP kapansın!" diye haykırdı ve hala inandıkları bu partinin zavalıca karşı çıkışından çok değerli dersler çıkardı. Kendi öz deneyleriyle reformizmin anti-faşist savaşındaki tutarsızlığını daha bir kavradı.

Demek ki, durum "İşçinin Sesi" gazetesinin göstermek istediğinin tam tersinedir. Burjuvazinin temsilcileri, gerici, reformcusuyla MHP'nin kapatılması istemine karşı çıkıyor; buna karşın en geniş yığınlar, işçi sınıfı, köylülük, orta katmanlar bu belgiyi anlıyor, benimsiyor.

"Burjuvazinin kabul edebileceği sınırlar" üzerine

Opörtünistler, "MHP kapansın" belgisi için "burjuvazinin kabul edebileceği sınırlar içinde" diyor. Yukarda, bu kabul etmenin güncel gerçeklikle söz konusu olmadığını gösterdik. Acaba, "İşçinin Sesi" yazarları, bununla güncel gerçeğin ne olduğunu değil de, burjuvazinin kabul edebileceği sınırların genel olarak tartışılmasını mı istiyorlar? Yerinde olur.

Opörtünistler, açıkça, burjuvazinin ya da onun bir kesiminin kabul edebileceği sınırlar içinde yer alan istemleri karşı-devrimci istemler olarak aferez etmişlerdir. Acaba, burjuvazinin kabul edebileceği sınırların dışındaki istemler nasıl olabilir? Teorik bakımdan, burjuvazi kapitalizmin sınırlarını aşmamak koşuluyla her tür reform istemine belirli koşullarda evet diyebilir. Ancak, bu, burjuvaziye evet dedirttiren olan güçlerin varlığına, yani kapitalizmi devrimci

yoldan aşmak için savaşılan örgütlü proletaryaya ,onan bağlaşıklarının gücüne bağlıdır. Eğer komünistler, burjuvazinin kabul edebileceği sınırlar içinde olan istemlere tümüyle sırt çevirseydiler, şimdi onlar gelecekte değil, hemen bugün proletarya diktatörlüğü programını öne sürmek zorunda kalırlardı. Komünist hareket bir süre böylesi sekte tutumlara tanık olmuştur. Lenin, "Komünizmin çocukluk hastalığı-goşizm" adlı yapıtında, Komintern çalışmalarında bu tür sekte tutumlarla savaşılmıştır. Bu sektecilikler özellikle Komintern 7. Kongresi ile aşılmıştır. Günümüzde, günlük istemlerle, uzak amaçlar arasında ya her kardeş parti sıkı bir bağ kuruyor.

Devrimci durum üzerine oportünist çözümler,

"İşçinin Sesi"ni anti-faşist belgilere bile düşman

ediyor!

Bu grup, Türkiye'de devrimci durumun olgunlaştığını varsayıyor. Böylece onlar, "ileri demokratik halk devrimine gidiyoruz" denince artık yığınların dolaysız devrimci savaşa gideceğini sanıyorlar. Öyle olunca da, diyorlar ki, halk devrimine gitmesin diye CHP, komünistlerin desteklediği "MHP kapansın!" belgisine dört elle sarılacak, MHP'yi kapatacak, halkı da yatıştıracak. Tam böyle...Bizim oportünistler de, onun için "MHP kapansın" belgisinin karşı-devrimci ilân ederek,güya devrimci bir iş yapıyorlar.

Gerçek duruma ters düşmesi bir yana. Ama, bu mantık, oportünistlerin "devrimci durumun daha çok başlarında" yollu kendi sözleriyle de çelişiyor. Onların, devlet yerini bulsun diye yazzalar bile,yığın eylemlerinin bugünkü amaçları arasında saydıkları "yığınların öz deneyim kazanmaları" ilkesiyle de bağdaşmıyor. Bu çelişkiler, bağdaşmazlıklar neyi gösteriyor. Birincisi, oportünistlerin sözlerinin birbirini tutmadığını, ikincisi, bu tutarsızlıkların altında saklı yatan devrim "beş kala" durumundaki taktikleri günümüze uygulama anlamındaki serüvenciliklerini...

Burjuvazi zorda kalmadıkça ödün verir mi ? Bu soru devrimcilik adına mangalda kül bırakmayan oportünistlere bir kez ~~çok~~ değil, bin kez sorulmalıdır. Günümüzde işbirlikçi tekelci burjuvazinin en kanlı kesimleri, demokrasi güçlerine ödün verip, onları susturma yolunu değil, ellerindeki tepeden tırnağa silahlı ve en büyük kesimiyle üstten sıkı denetim altındaki orduyu halkın üzerine sürmek yolunu tutuyorlar. Bu durumda, "MHP kapansın" belgisiyle CHP sağ ~~konu~~ yönetimi üzerinde halkın baskısı, komünistlerin "faşizme karşıyım" diyen bu partinin üyelerine oylem birliği çağrısı nasıl bir sonuç doğuruyor ? Bu belgiyle yapılan kampanya, CHP üzerindeki bu baskı, CHP üst yönetiminin reformist demagojisini ve faşizme karşı savastaki kesin tutarsızlık ve kaypaklığının iç yüzünü yağmalara devrimci durum üzerine koparılan içi kof gürültüden yüz kat daha etkinlikle gösteriyor.

Faşizm yanlısı tekelci burjuvazinin halkımıza ödün vermeye bugün için yanaşmadığını, tersine zorbalık yolundan ayrılmadığını gördük. Şimdi bir de CHP üst yönetiminin halka böylesi bir "ödün" vermeye ne ölçüde hazır olduğuna bakarak iyi olur. Çünkü, oportünistin akli bu noktada bir karış yakarda duruyor. O, CHP üst yönetiminin MHP'yi kapatarak halka bir ödün vermeyi, böylece devrimi önlemeyi düşündüğünü yaza dursun, CHP yönetimi kendi hükümetini gericiilik karşısında ayakta tutabilmek, karşı-devrimi bastırabilmek için bile MHP'ye dokunamıyor...

"MHP kapansın!" belgisinin devrimi geciktirici olduğunu söyleyebilmek için demek ki, insanın gözünü TKP düşmanlığının bürümesi gerekliymiş...

Oysa, günümüzde, oportünizmin söylediklerinin tam tersine,örneğin bir faşist kırım nedeniyle yüz binlerce emekçi ayağa kalksa, yalnız sınırlı bir istem çevresinde, "MHP kapansın" belgisi çevresinde sokaklara dökülse, grevlere çıksa, böylesi sınırlı bir istemle yapılıyor

da olsa, bir halk direniş, güçler dengesinde demokrasiden yana bir değişiklik yaratır. Böylesi bir direnişin yarattığı koşullar bile, gerici bir hükümet devirmesini askersel bir ara rejimi önleyebilmenin olduğu gibi, daha öte atılımların da yolunu açabilir. Bunu bildiği içindir ki, burjuvazinin temsilcilerinin gericisi de, reformcusu da, örneğin Maraş kırımında olduğu gibi, halkın birden kabarmış öfkesini, ona "MHP'yi kapatma" ödünü vererek değil, süngüyle bastırma yoluna gitmiştir. Niyetleri dünden bugüne değişmiş değildir. Ondandır ki, oportünistlerin "faşizme yolu açıcı" dedikleri "MHP kapansın" belgisiyle de olsa yığınların ayağa kalkması koşullarında, milyonlarca emekçi, TKP'nin devrimci çizgisini, bunalımdan devrimci çıkış yolunu, ileri demokratik devrim hedefini, durgunluk döneminden yüz kat hızla kavrayabilirdi.

Ama hayır!...Oportünist kendi düşünüşü gerçek sanıyor. Madem ki devrimci durum olgunlaşmıştır, öyleyse her şey şimdi devrim belgisini yükseltmeye bağlı...Nasıl mı? İstiklâl Marşını protesto edeceksin, "şok" yaratacaksın, Türkiye'yi "sarsacaksın", ve kendini halktan "soyutlayacaksın"...Bu parlak cilt kapaklarının, süslü müslupların altındaki hem gülünç, hem ahmakça, hem de tehlikeli "devrimbazlık" işte budur.

Partimiz, işte bu küçük burjuva devrimciliğini tam zamanında açığa çıkarmış, üstüne gitmiş, kesin tutum almış, böylece devrimci savaşıma daha çok zarar verilmesini önlemiştir. Tuttukları yol, bu gurubun bir avuç sözcüsünü, goşizmin alacalı yelpazesi içine sıkışıp kalmaya, burjuvazinin-gericisinin de, reformcusunun da- elinde anti-komünizm aracı olmaya mahkum ediyor.